

Publicerad 2010-09-14 23:01 av Sheela

Väntan - Längtan - Frid

Hitta hem

Så vart är vi på väg jag ser inga stigar inga vatten gravar inga ledstjärnor bara moln som rör sig med vindens pustande andetag. Något där bakom döljer sig jag kan inte se tecknen på vad som skall komma utan kan bara följa molnens dansanta rörelse och utkämpa livet ensam.

Livet dansar som vanligt för mig några steg framåt, några i sidled och en del virvlar runt runt utan att jag kan få stopp på mina bruna skakiga ben eller mina nakna kalla fötter.

Att fånga dagar av stillasittande tankar och ord som analyseras i både dröm och vaket tillstånd tär på min självkänedom men ger glöd till mina drömmar och leder sakta ut på den strand som ger mig ro och tillfredsställelse att se det vackra och höra kärleksklockor klämta och trumpeter spruta ut använd luft och händer som letar efter distinkta slaget på trummans hårt spända skinn.

Mina bröst värker mjölken vill ut så även blodet i mina vener det känns använt och gammalt. Vill tömma min kropp på all väska vill känna tomhetskänslan i hela min sprängfyllda illaluktande svarta sörja till kropp. Vill känna smärtan skära sig djup i mina sargade brister på låren.

Mitt hjärta är helt och kraft fullt och vill bara slå kraftigare slag efter varje ögonblink som jag tittar på dem jag älskar, jag skymmer siken Fråga mig inte hur?

Min själ är uppdragen av moderjord och är ständigt på jakt efter en solig och varm plats med fuktig havsbris som fladdrar förbi och tar med sig rädslan och oron.

Jag söker efter en plats där mitt själv kan få gro och växa där kärlek och energi kan ge kraft till levande ting i min närhet. Där mina vener fylls med friskt rött blod som socialism och mjölken i mina bröst är mättande och vit som snö.

Att låta äventyr styra min livsresa och fårorna i sanden jag väljer styras av mina slumrande bruna klara ögon, min kompass när natten rider in och månens sken och marelden på min nakna seniga rygg är det enda som lyser upp lotusblommans närvaro under bron.

Fråga mig inte hur?

Människors röster leder mig fram till denna plats där mina själsrötter kan få strålgans av Afrikas gyllene guld och skugga sig av trädens gröna kronor den dagen blir mina fötter ljumma.

Vi är tillsammans vi smakar frihet vi leker med varandra vi skapar nya liv mitt liv får en mening!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sheela med Poeter.se id #34717 innehar upphovsrätten